

Ύστεροι Ακαδημαϊκοί Στοχασμοί

Ηρακλής Καρκαζής
Ομότ. Καθηγητής Κινητής
Προσθετικής ΕΚΠΑ

Γράφει ο αείμνηστος Χρήστος Γιανναράς¹

«Η αλήθεια δεν εξαντλείται στη διατύπωσή της»

ενώ συχνά σχολιάζει τη θέση του Jacques Lacan² ότι

«το λογικό υποκείμενο συγκροτείται στον τόπο του Άλλου»

Παρά τις προφανείς δυσκολίες από την υπεραπλουστευμένη διαχείριση των παραπάνω εννοιών, ας επιχειρήσουμε την αναζήτηση

αναλογιών μέσα στα δικά μας πανεπιστημακά δρώμενα.

Από τον φαινομενικά ξεπερασμένο εμπειρισμό της κοινωνικής επαλήθευσης, δηλαδή την κατανόηση της επιστημονικής αλήθειας μέσω μιας κοινωνούμενης εμπειρίας που προέρχεται μόνο από τη διδασκαλία μιας αυθεντίας

προχωρήσαμε σε μια σύγχρονη, αυστηρή νοησιαρχία, δηλαδή την ορθολογική επιβεβαίωση των διδασκομένων επιστημονικών απόψεων μέσω συστηματικής έρευνας, κριτικής και βιβλιογραφικής τεκμηρίωσης.

Είναι όμως έτσι;

Ο φοιτητής φυσικά θα διδαχθεί σύγχρονες τεκμηριωμένες απόψεις σχολαστικά αποτυπωμένες στα διδακτικά του βοηθήματα και στις ποικίλες θεωρητικές καθοδηγήσεις του.

Όμως στο στενότερο πλαίσιο της κλινικής του εκπαίδευσης και εμφορούμενος από την ανασφάλεια και συναισθηματική φόρτιση του πρωτόπειρου,

θα αλληλεπιδράσει δυναμικά με τους συγκεκριμένους κλινικούς καθοδηγητές του, που πιθανότατα θα αφήσουν ισχυρό αποτύπωμα στην ακόμα διαμορφούμενη επιστημονική του προσωπικότητα.

«ο Δάσκαλός μου έλεγε...»

Είναι φράση που θα ειπωθεί πολλές φορές και με νοσταλγία από τους περισσότερους φοιτητές στη συνέχεια της επαγγελματικής τους πορείας

για να επιβεβαιώσει την τεράστια αξία ΚΑΙ της προσωπικής εμπειρικής μετοχής στη συγκρότηση της επιστημονικής τους ταυτότητας.

Διότι ακόμη και στην εποχή της μεθόδου και των μετρήσεων, δεν είναι μόνον η λογική αλλά και η σχέση που συγκροτεί το υποκείμενο.

1. Χρήστος Γιανναράς, Οντολογία της σχέσης. Ικαρος 2004

2. Jacques Lacan, Le Seminaire XI